СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:
◆ ПЕРЕВІЗНИКИ Й ПІЛЬГОВИКИ ЗНАЙШЛИ КОМПРОМІС Стор. 2
◆ ЩЕДРИЙ ВЕЧІР І СВЯТО МАЛАНКИ Стор. 8

Білоцерківська міськрайонна газета
Громадська думка
Виходить з 30 серпня 1990 р. № 3–4 (13600—13601), 12 СІЧНЯ 2018 р. Роздрібна ціна 2 грн. 25 коп.

Пам'ять, яка хвилює і об'єднує

74 РОКИ ТОМУ, 4 СІЧНЯ, У ЖИТТІ БІЛОЇ ЦЕРКВИ ВІДБУЛАСЯ ПОДІЯ, ВАЖЛИВІСТЬ ЯКОЇ ВАЖКО ПЕРЕОЦІНИТИ. ПІСЛЯ 902-ДЕННОЇ ОКУПАЦІЇ МІСТО БУЛО ВИЗВОЛЕНО ВІД НІМЕЦЬКО-ФАШИСТСЬКИХ ЗАГАРБНИКІВ.

В часи нацистського поневолення, що тривало з 16 липня 1941-го по 4 січня 1944 року, в місті було створено табір для військовополонених, де з липня 1941 р. по лютий 1942-го загарбники розстріляли близько 4500 осіб. Депортовано до Німеччини понад 3000 білоцерківців.

У ті жахливі роки місто зазнало великих людських, матеріальних та культурних втрат. Кількість населення Білої Церкви скоротилася із 47 тис. до 25 тис. осіб. Фашистами було спалено і зруйновано близько 40 відсотків усіх будівель, виведено з ладу 25 промислових підприємств, електростанцію, знищено всі мости, підірвано водонапірну вежу, пограбовано міський театр, кінотеатри, бібліотеки, краєзнавчий музей, спустошено дендропарк «Олександрія», спалено 112 комунальних будинків.

У боях за визволення Білої Церкви загинуло 1800 радянських воїнів та 89 бійців чехословацької бригади, які були поховані у Парку Слави.

У період Другої світової війни зі зброєю в руках захищали рідну землю 11 612 уродженців міста й району. З них смертю хоробрих полягли 6 609 синів і дочок землі Білоцерківської. Високого звання Героя Радянського Союзу удостоєні 14 білоцерківців.

З нагоди 74-ї річниці визволення міський голова Геннадій Дикий та його радник Микола Антонюк поклали квіти до пам'ятного знака на висоті 208,4 м, встановленого на честь радянських та чехословацьких воїнів, що загинули під час звільнення міста 3–4 січня 1944 року. Пам'ятник розташований за 2 км від Заріччя на автошляху «Київ–Тетіїв». Саме з цієї висоти розпочалися запеклі бої за Білу Церкву.

Того ж дня відбулося урочисте зібрання та покладання квітів до Вічного вогню у Парку Слави. Сотні вдячних білоцерківців – юнаків та дівчат і громадян поважного віку – разом схилили голови та хвилиною мовчання вшанували світлу пам'ять тих, хто поклав своє життя, визволяючи Білу Церкву, всіх, хто загинув за цілісність незалежної України.

З офіційних джерел

Фото ***Леоніда Бойка***

Вічний біль

Днями Біла Церква вкотре схилила голову в скорботі, заплатила занадто високу ціну за мирне сьогодення – вона назавжди втратила свого сина – ВЛАДИСЛАВА ВІКТОРОВИЧА ЩЕРБАКОВА, який загинув у зоні проведення АТО.

Владислав народився 14 жовтня 1976 року в м. Лисичанську, що на Луганщині. Коли йому було рік, сім'я переїхала до Білої Церкви. Юнак навчався у Четвертій школі, після закінчення якої вступив до Білоцерківського національного аграрного університету, де здобув фах зоотехніка. Одружився, в сім'ї народилися 2 дітей – сини Єгор і Захар. Батько мріяв, щоб вони виросли справжніми чоловіками.

Коли 2014-го в нашій державі спалахнула війна, В.В. Щербаков не зміг залишатися осторонь, бо понад усе вболівав за своїх синів, за Україну. Він добровільно, за власним бажанням, пішов захищати територіальну цілісність нашої країни – був у складі окремого загону спецпризначення «Азов», в батальйонах ім. генерала Кульчицького та «Донбасі» Національної гвардії України. Пройшов найгарячіші точки Східного фронту.

А 31 грудня 2017-го на 41 році життя серце Героя перестало битися – він загинув під час виконання службових обов'язків. Аби попрощатися з бійцем, віддати йому належну шану, білоцерківці прийшли 4 січня до меморіалу Героям Небесної сотні.

До родини загиблого звернувся міський голова Геннадій Дикий. Він висловив їм свої співчуття, та зазначив, що, на жаль, з життя ідуть найкращі. Тож просто мусимо виховувати майбутнє покоління на прикладі саме таких чоловіків, справжніх патріотів.

Віднині ще одне ім'я нашого земляка навіки внесено до Книги пам'яті. Поховали Владислава Щербакова на Алеї Слави, що на кладовищі «Сухий Яр».

…Горе, сум, сльози. І вічний біль найрідніших людей – мами Клавдії Михайлівни, брата Романа, дружини Ірини, дітей. І такий холодний і нестерпний плач – і присутніх на прощанні білоцерківців, і самого неба…

Юлія Штонда

Фото ***Леоніда Бойка***

Вшанували пам'ять воїнів-визволителів

Цими днями виповнилося сімдесят чотири роки, як було звільнено Білоцерківщину від німецько-фашистських загарбників. 5 січня в Парку Слави Узина відбувся мітинг з нагоди визволення міста та покладання квітів до пам'ятника Невідомому солдату.

Вдячність за ратний і трудовий подвиг в ім'я прийдешніх поколінь на адресу ветеранів висловили міський голова Узинської об'єднаної територіальної громади Віталій Гринчук, заступник голови Білоцерківської районної державної адміністрації Володимир Толочко, помічник-консультант народного депутата України В.І. Гудзенка Євген Гудзенко. Учасники мітингу вшанували світлу пам'ять полеглих хвилиною мовчання.

Свято визволення дісталося нам важкою та дорогою ціною. Понад 900 днів тривала окупація краю. Більше 12 тисяч жителів Білоцерківщини воювали на фронтах Другої світової війни, близько 7 тисяч не повернулися до рідних домівок, вісьмох із них удостоєно високого звання — Героя Радянського Союзу. Подвиг кожного воїна-визволителя, що віддав життя за наше з вами мирне й щасливе сьогодення, гідний слави у віках!

Наталія Гончарова

Таємниця відомої мелодії

Новорічні свята, а ми нині – напередодні Щедрого вечора, Нового року за старим стилем, неможливо уявити без „Щедрика", який став для нас уже колядкою-символом. Саме з цією мелодією увесь світ пов'язує свої сподівання, надії та віру в маленькі чудеса (у багатьох країнах пісню знають як «Carol of the Bells»). Та чи пов'язує світ цю новорічну мелодію з українцем Миколою Леонтовичем (1877–1921) та нашим «Щедриком»?

Але на те ми й українці, аби знати і розповідати дітям, що народна різдвяна пісня «Щедрик» у його обробці стала дарунком України світові.

Микола Леонтович народився 13 грудня в селі Монастирок на Поділлі. Вчив музиці малого його тато, сільський священик. Отець Дмитро грав на віолончелі, скрипці, гітарі, керував хором семінаристів. У сім'ї Леонтовичів завжди лунала українська народна пісня.

В Кам'янці-Подільському молодий талант оволодів таємницями гри на скрипці й фортепіано, заглибився у теорію музики та хоровий спів. Саме в цей час Леонтович почав займатися обробкою народних пісень і мелодій.

В Тульчині він познайомився з чудовим українським композитором Кирилом Стеценком. Цей час стає плідним для Миколи Леонтовича на обробки пісень для хору. Це і славетний «Щедрик», і «Дударик», і «Піють півні» та багато інших.

Величезний успіх він мав у киян, коли хор Київського університету виконав його обробку «Щедрика». Це було 1916 року.

А 1921-го український хор заспівав цю різдвяну пісню в «Карнегі-Хол» для американської публіки. І українська щедрівка стала своєю для світу.

Того ж року, в ніч із 22-го на 23 січня, сталася страшна трагедія. Микола Леонтович гостював у тата, в селі Марківці. Агент зловісного ЧК Грищенко попросив дозволу переночувати в них у хаті, стверджуючи, що переслідує якихось бандитів. Та насправді він мав завдання вбити українського композитора. Життя Миколи Леонтовича обірвалося. Йому виповнилося лише 44 роки…

Основу його музичної спадщини складають хорові мініатюри – обробки українських народних пісень. Вони й донині лишаються неперевершеними шедеврами і виконуються хорами в Україні й у середовищі української діаспори. 1975 року Мирослав Скорик завершив, відредагував та інструментував для сучасного складу симфонічного оркестру оперу Миколи Леонтовича «Русалчин Великдень».

А «Щедрик», або ж «Carol of the Bells», живе своїм життям вже в XXI столітті. Він звучить у шести американських серіалах та дев'яти фільмах. Зокрема, у «Гаррі Поттер», «Міцний горішок», «Сам удома». Переспівується відомими гуртами та виконавцями, які залюбки виконують його у різних музичних стилях.

Перед цьогорічними зимовими святами Білоцерківська школа мистецтв № 1 (директор Леся Крижешевська) в міському парку ім. Т.Г. Шевченка організувала цікавий пісенний флешмоб «Щедрик» на 140 голосів, присвячений 140-літтю видатного композитора Миколи Леонтовича **(на фото).** Це було незабутнє дійство, яке неймовірним чином зігріло, об'єднало, подарувало надію на казку, що може здійснитися…

Спільне виконання «Щедрика» долучило Білу Церкву до всесвітнього вшанування композитора і його геніального доробку. Ми горді, що українець Микола Леонтович подарував це новорічне диво світові.

Вл. інф.

Актуально

Перевізники й пільговики: компроміс досягнуто?

Наприкінці грудня минулого року в міськвиконкомі відбувся «круглий стіл» щодо узгодженого рішення про «Порядок перевезення в громадському транспорті м. Білої Церкви пільгових категорій населення». Метою зустрічі було проаналізувати, що вже зроблено, та визначити наступні кроки у вирішенні актуального питання.

Обставини, за яких доводилося шукати компромісу, склалися відверто складні. Держава припинила компенсувати перевізникам усіх рівнів витрати за перевезення пільгових категорій населення, а місцевий бюджет не в змозі перейняти на себе ці функції.

Як зазначив керуючий справами Білоцерківської міськради Сергій Постівий, «пошук компромісів між перевізниками та пільговиками – це складний, кропіткий процес. Ми намагаємося не порушити прав жодної сторони. І ми вдячні учасникам процесу, що вони почали слухати та розуміти одне одного».

Перший «круглий стіл» відбувся майже місяць тому. Тоді представники різних громадських організацій висунули декілька пропозицій, які мали задовольнити і перевізників, і громаду. Їх вивчили, і тепер міська влада взяла на себе зобов'язання привести тарифи перевезень до економічно обґрунтованих. Відповідний проект рішення виконавчого комітету оприлюднений. Наразі він проходить регуляторну процедуру. Після цього на найближчій зустрічі сторони обговорять розміри тарифів.

Перевізники міста також взяли на себе нові зобов'язання. Без обмежень будуть перевозити:

- учасників бойових дій (АТО), дружин та дітей загиблих в АТО;
- інвалідів війни 1, 2, 3 груп;
- ліквідаторів ЧАЕС 1 категорії;
- інвалідів 1 групи та 1 супроводжуючу особу;
- дітей-сиріт, дітей з інвалідністю з 1 супроводжуючим, дітей із багатодітних сімей;
- школярів до 4 класу – безкоштовно, з 5 по 11 клас – за 50% вартості проїзду.

Для інших пільгових категорій визначити наступні норми безоплатного перевезення:

- мікроавтобуси – 2 пільгових місця в кожному автотранспорті;
- автобуси – 3 пільгових місця в кожному автотранспорті.

Нагадуємо, що міський електротранспорт перевозить пільгові категорії населення без будь-яких обмежень, за наявності відповідного документа.

Під час зустрічі профільний заступник міського голови Олександр Поляруш розповів, що, крім пільгового перевезення пасажирів, у роботі перевізників є й інші питання, які потребують термінового вирішення. А саме:

- кількість транспортних засобів на маршрутах не завжди відповідає зазначеній у договорі;
- часто виходять з ладу GPS-прилади;
- далеко не весь рухомий склад автопарків пристосований для перевезення осіб з обмеженими фізичними можливостями, як це було заявлено під час участі у конкурсі;
- транспортні засоби потрібно облаштовувати відеореєстраторами зовнішнього та внутрішнього запису, що дасть змогу контролювати дотримання правил дорожнього руху та якість перевезення на різних міських маршрутах.

Також було зазначено, що перевізники мають пам'ятати і про звичайну людяність: наприклад, якщо це не година пік, а в салоні досить вільних місць, можна було б перевозити додаткового пільговика. Такий позитивний вчинок посилив би довіру громади до перевізника.

Підбиваючи підсумки, Сергій Постівий зазначив: «Сьогоднішня зустріч – найконструктивніша з усіх, що були дотепер. Адже з'явилися реальні пропозиції та напрацьовані спільні рішення. Це свідчить про відродження тісної співпраці влади та підприємців заради спільного вирішення проблем в інтересах громади.

Окрема подяка перевізникам, які, попри загальне здорожчання палива й вартості обслуговування автотранспорту, все ж ідуть назустріч громаді та на практиці проявляють активну позицію і розуміння проблем пільговиків, серед яких, у тому числі, їхні батьки, знайомі та друзі».

У зустрічі також взяли участь заступник міського голови Інна Новогребельська, начальник відділу транспорту та зв'язку міської ради Олена Шевченко, представники підприємств-перевізників міста, громадських організацій, журналісти місцевих ЗМІ.

З офіційних джерел

Коментар

ЮРІЙ НЕСТЕРЧУК, директор ТОВ «ТРАНССІТІ»:

– Засідання у форматі «круглого столу» дуже ефективні, адже дають змогу інформувати жителів міста про дії міської влади, перевізників у напрямку вирішення проблемних питань. Скажу більше: ми напрацювали належний механізм, що влаштує всі сторони застарілого конфлікту – перевізників, державу, громадян, які мають право на пільговий проїзд. Напрацьований перевізниками спільно з Міністерством соціальної політики України пакет документів був переданий до Кабміну у вигляді відповідного проекту закону. Суть пропозиції проста й конструктивна: монетизувати пільговикам їхній проїзд у транспорті живими грошима, як, наприклад, фіксованим додатком до пенсій чи безготівковими коштами на картковий рахунок. Іншими словами, проектом пропонується затвердити порядок надання реальної компенсації замість віртуальних пільг, розміри якої будуть визначатися кожного наступного року. Ми сподіваємося, що скоро проект закону буде затверджений на державному рівні, і конфлікт, що стільки років розбурхував суспільство, нарешті залишиться в минулому.

У новий рік – з новими зарплатами та пенсіями!

Дорогі українці! Знаю, що настрій у багатьох із вас не святковий. Куди б я не приїхав, люди всюди питають про одне: як їм вижити, за що полікуватися та зібрати дітей до школи. А накрити святковий стіл та запросити гостей для багатьох – взагалі розкіш. Переконаний, без підвищення доходів неможливо подолати бідність і відродити економіку.

Саме тому Радикальна партія добилася збільшення мінімальних пенсій для 10 мільйонів українців. Комусь на 100, комусь на 1000 гривень. Хотілося б більше, і, повірте, за останні півроку на десятках зустрічей з Прем'єром я порушував це питання. Добиваюся, щоб нинішнього року справедливу надбавку отримали всі пенсіонери. Зокрема, незаслужено забутими залишилися колгоспники, які все життя горбатилися на державу, військові та чорнобильці, які ціною власного здоров'я захищали землю, – для них гідної пенсії вимагатимемо першочергово.

На нашу вимогу в 2018 році мінімальна зарплата буде підвищена не до 3700, а до 4200 грн. Збільшення зарплат, їхнє «відбілення» дасть додаткові надходження до Пенсійного фонду, що гарантує людям забезпечену старість.

Ми добилися виділення коштів на підтримку села, зокрема, на розвиток тваринництва. Моя мета – повернути корову в кожну хату та навічно закріпити землю за фермерами. Хочу, щоб у селі була робота, інфраструктура, щоб із нього не виїжджала молодь, щоб були діти, які питимуть наше селянське молоко, а не смердючу та шкідливу пальмову олію.

Також наша команда добивається підтримки національних виробників. Переконаний, ми маємо більше виробляти продукції, більше експортувати, а не імпортувати. Тоді в українців буде робота і зарплата. З цією метою ми розробили законопроект «Купуй українське, плати українцям», який є ядерним паливом для економіки, запорукою її зростання.

Ми з моєю командою все робимо для того, щоб ви відчували себе захищеними та потрібними власній державі.

З НОВИМ РОКОМ ТА РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ!
ЗДОРОВ'Я, МИРУ ТА ДОБРОБУТУ ВАМ ТА ВАШИМ РОДИНАМ!
Ваш ***Олег Ляшко,*** *народний депутат України, лідер Радикальної партії*

Подарунки від новорічного лелеки

3 січня міський голова Геннадій Дикий взяв участь у традиційній акції «Новий громадянин міста», під час якої привітав породіль, котрі першими народили дітлахів у 2018 році.

Другого січня на світ з'явилися аж 4 малюки: 2 хлопчики та 2 дівчинки.

Першим народився хлопчик – вже друга дитина у 29-річної Юлії Педько.

Малюка вагою 3150 г і зростом 51 см назвали Романом, Романом Віталійовичем, як радісно уточнила його мама.

Окрім дати народження діток, щасливих матусь Анну Борзак та Олену Кравчук, у яких знайшлися дівчатка, та Ольгу Ткаченко (в неї з'явився синочок) об'єднало те, що новонароджені малята – вже другі за ліком.

Міський голова Геннадій Дикий привітав породіль та крихітних нових громадян Білої Церкви з Новим роком та Різдвом Христовим, побажав міцного здоров'я, а малюкам – ще й гарно їсти та зростати на радість їхнім батькам. Доповненням до слів вітань стали дитячі зимові комбінезони та квіти.

З офіційних джерел

Визначено лауреата премії імені Миколи Сома

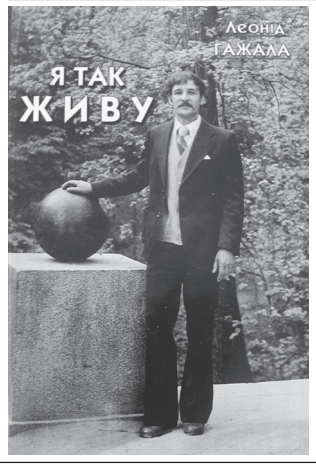

У 2016 році на пропозицію міського відділення Українського фонду культури при активній підтримці тодішнього незмінного голови УФК, видатного поета-академіка, Героя України Б.І. Олійника та правління Київської обласної торгово-промислової палати (президент О.Г. Рябоконь) була заснована літературно-мистецька премія імені видатного поета, заслуженого діяча мистецтв України Миколи Даниловича Сома, багаторічна творча і громадська діяльність якого тісно пов'язана з нашим краєм.

5 січня (день народження поета) 2018 р. рішенням комісії цю премію присуджено вдруге. Її лауреатом цього разу став відомий поет **Леонід Йосипович Гажала** за поетичну книгу „Я так живу", що вийшла у світ у ТОВ „Білоцерківдрук". У книзі зібрані кращі ранні твори автора, армійська поезія, сатира та гумор, численні посвяти рідним, друзям, колегам...

Від імені комісії щиро вітаю шановного Леоніда Йосиповича з важливою творчою відзнакою та бажаю подальших перемог на життєвій ниві.

А. Кульчицький, голова комісії з присудження премії

Святкування із задоволенням і не без... навчання

Центр польської освіти і культури Білої Церкви (голова Наталія Цукан) активно долучився до святкування всіма улюблених і одних із найголовніших свят в християнському світі. Йдеться, звичайно, про чарівний день Святого Миколая і Різдво Христове. Цього року вони вдалися, як ніколи.

Для юних членів Центру польської освіти і культури Білої Церкви було організовано поїздку до столиці. Там, у Київському академічному театрі юного глядача на Липках, відбулася зустріч зі св. Миколаєм. Організатором дійства стала консульська служба Республіки Польщі в Києві. Діти переглянули виставу, змогли взяти участь у веселощах з Миколаєм та його помічниками, а також отримали смачні й корисні подарунки. Смачні – бо солодощі, а корисні – бо гарно видані книги сучасних польських авторів. Є можливість практикуватися в читанні.

Через тиждень в місті Коростені відбувся Різдвяний фестиваль колядок. Білоцерківці гідно виступили на ньому, викликавши захоплене здивування багатолітніх учасників святкового дійства. Слухаючи колядки, які з дітьми підготувала керівник дитячого хору Олена Дубовик, присутні не шкодували своїх долонь, аплодуючи юним талантам. Ці ж колядки учасники Центру польської освіти і культури представили білоцерківцям на святковому заході в парку ім. Т.Г. Шевченка.

А 25 грудня, в клубі Білоцерківського товариства глухих, відбулася урочистість з нагоди Народження Божого Сина. Особливо бурхливими оплесками були винагороджені діти, які розіграли сценку "Яселка", підготовлену разом зі Світланою Мельниченко. Ведучими були Ліза Приймак, Луїза Зіяєва та Василина Манькова. Ролі розподілилися так: Перша Гвязда (зірка) – Настя Галанзовська, Господар гір (гураль) – Антон Поночовний, Ангели – Аня Щербина, Амалія Загурська, Анастасія Растовецька, Пастушки – Ростислав Погребняк, Діма Грицай, Леся Кошель, Король – Всеволод Климчук. З великим щирим привітанням та подарунками прийшов святий Миколай, якого зіграв Мар'ян Мар'янський. Усі репліки учасників дійства звучали польською мовою.

Так і промайнули свята. У практиці спілкування польською мовою, у вивченні історії народу, його культури, звичаїв. Просто титанічну роботу виконала організатор усіх різдвяних заходів, засновник Центру Ядвіга Козішкурт, яка по закінченню урочистостей на свою адресу отримала численну кількість добрих слів. Центр польської освіти і культури Білої Церкви підтримує тісний зв'язок з історичною батьківщиною, гуртуючи навколо себе городян із польським корінням.

Тетяна Виговська

З Днем народження!

Сердечно вітаємо активістів міської організації ветеранів, які свої дні народження святкують у січні:

В.М. Івченко, М.І. Родак, Н.Г. Чернишова, О.М. Рогожнікова, Г.П. Пелих, Т.О. Золота, А.Д. Порохольський, В.О. Рибалка, Г.М. Баранова, В.В. Васильєва, А.Г. Кучерга, Н.В. Кириленко, О.І. Єльніков, А.О. Матюхіна, В.С. Сорокіна, Н.В. Поліщук, Н.Д. Тищенко, В.П. Демченко, В.П. Кузьменко, Л.М. Мезінова, Н.І. Студзінська, Н.П. Гурієва, Н.С. Ольська, Н.С. Дубляченко, Л.Д. Смирний, Г.Т. Дремлюга, В.Х. Мартиненко, Т.М. Бєльська, Н.П. Редькіна, Т.О. Романішена, Н.М. Глидна, С.В. Макарова, О.І. Порохня, Г.І. Могилко, Л.Д. Павловська, Є.К. Звездіна, Г.Ф. Огирчук, Т.І. Гордєєва.

В житті хай завжди буде свято,
А поруч – друзі й доброта,
Успіхів у всьому, радості багато
На кожну мить, на многії літа!

З повагою – В. Волощенко, голова міської ради ОВУ

Адміністрація і профспілковий комітет Білоцерківської міської лікарні № 1 вітають з Днем народження ветеранів праці міської лікарні, які народилися у січні:

І.М. Усова, Г.П. Козуб, Н.П. Потіха, К.І. Шлапацька, О.О. Андрєєва, Д.К. Тіщенко, Т.В. Кікоть, Л.М. Ярмоленко, Н.О. Бакал, І.В. Безугла, С.М. Минка, В.О. Онатій, Е.А. Кацнельсон, О.С. Сьомка, В.І. Пустовіт, В.М. Олефір, О.А. Матусевич, В.В. Музика, В.М. Савченко, Л.Й. Шевчук, Л.В. Горбач, Н.М. Жураковська, М.М. Зінчук, Р.К. Похилько, Т.І. Костенко, С.С. Можняк, В.М. Шимко, Л.В. Ліпська, О.А. Луцик, В.К. Кушнір, В.О. Докучаєва, Л.М. Гавриляко, М.Г. Горошанський, Л.С. Чернова, Н.М. Купчик, Л.С. Загребельна, С.В. Корнєєва, А.О. Костюк, Г.О. Бідношия, Л.О. Носов, К.П. Цапенко, О.Б. Матяш, Т.Д. Ткач, З.М. Корнєєва, В.А. Чернишенко, Н.О. Білоброва, В.П. Юревич, Н.В. Корнєєва, Я.М. Поворознюк, О.М. Погорілий, Л.С. Майкова, О.О. Буглаєва, О.В. Романенко, Н.В. Володькіна.

Нехай не минають ніколи удачі,
Хай серце лишається завжди гарячим.
Щоб тільки все гарне в житті повелося,
Хай збудеться все, що іще не збулося.

Старшого прапорщика у запасі, члена Спілки офіцерів України, поета

ПЕТРА ІВАНОВИЧА САВЧЕНКА

вітаємо з 70-річним ювілеєм!

Свій перший вірш, що називався „Будівельник", він, студент тодішнього Канівського культурно-освітнього училища, опублікував у міськрайонній газеті „Дніпрова зірка" (м. Канів) ще 1964 року. Відтоді побачили світ багато його патріотичних, ліричних, сповнених громадянського звучання та любові до України поетичних творів.

15 січня

Колеги і друзі від щирого серця
Вам шлють привітання, як здавна ведеться.
Чого забажаєте – хай у Вас буде,
Нехай і надалі шанують Вас люди.
За що б Ви не брались – удачу в усьому
Хай доля приносить до Вашого дому.
Хай щастя приходить і ллється рікою,
А горе обходить завжди стороною.
Наснага і мудрість у серці хай квітнуть,
Щоб ювілей ще зустріти столітній!

З глибокою повагою до ювіляра
від імені всіх членів
Білоцерківської спілки
офіцерів України – її голова
Тарас Шевченко

Довгоочікувана радість

Довгий час, упродовж трьох років, наша родина потерпала від нестерпних умов проживання: в несучій стіні квартири (живемо на Коновальця, 3) з'явилася тріщина, яку 2015 року замазали мастикою; 2016-го ми виявили ще 2 тріщини вже на всю стіну біля вікна – взимку з'явилася цвіль, завівся грибок, почорніла стеля, а по стіні взагалі текла вода, псувалися меблі…

І розпочалися ходіння кабінетами. Зрештою, міський голова порадив написати заяву, відповідно до якої запрацювали комісії, було складено не один протокол. А ситуацію це не змінювало.

Вже 2017-го ми звернулися до директора департаменту ЖКГ **Анатолія Васильовича Кравця,** людини чуйної, порядної та відповідальної. Розібравшись у ситуації, він ухвалив рішення розробити відповідну проектну документацію, за що ми від усього серця йому вдячні.

Звісно, що така серйозна робота передбачала як участь багатьох людей, так і залучення фінансування. За небайдужість до нашої проблеми, допомогу і підтримку ми також щиро дякуємо депутатові Білоцерківської міської ради **Андрієві Петровичу Королю,** начальникові відділу експлуатації житла департаменту ЖКГ **Русланові Володимировичу Макійчуку** та начальникові управління житлового господарства департаменту **Олегові Івановичу Савченку.** Спасибі й майстрам, котрі безпосередньо виконували роботу, результатом якої стала давно очікувана нами радість – чисті, без грибка і цвілі, стіни нашого помешкання, – **Олександрові Нестерчуку, Василеві** та **Антонові Броварникам.**

Усім, хто допоміг і словом, і руками, й коштами, бажаємо здоров'я доброго і всього найкращого в новому році!

З повагою – мешканці квартири № 56

Інформаційний бюлетень № 26 (668)

Управління комунальної власності та концесії Білоцерківської міської ради

Управління комунальної власності та концесії Білоцерківської міської ради повідомляє:

1. Приватизовано шляхом викупу об'єкти міської комунальної власності:

№п/п	Об'єкт приватизації	Площа, м²	Місцезнаходження	Покупець	Ціна продажу, грн
1	Нежитлове приміщення, прим.68	89,30	вул. Ярослава Мудрого, 5/13	Фізична особа-підприємець	791 881,50
2	Нежитлове приміщення, прим. 75	88,80	вул. Олеся Гончара, 12	Фізична особа-підприємець	425 040,00

Довідки за тел.: 5-86-74, 5-35-31.

Р.І. Гребенюк, начальник управління комунальної власності та концесії Білоцерківської міської ради

Афіша

Київського академічного обласного музично-драматичного театру ім. П.К. Саксаганського

16 (вівторок), 19.00, прем'єра – Концерт оркестру „Christmas Time" (Час Різдва)
17 (середа), 19.00 – *Г. Квітка-Основ'яненко,* **„Сватання на Гончарівці"** (українська комедія)
18 (четвер), 19.00 – *І. Карпенко-Карий,* **„Сто тисяч"** (комедія)

Телефони для довідок: (0456) 34-25-12, 39-01-65.

Гороскоп–2018: чого очікувати від господаря року

За Східним календарем 2018-ий – рік Жовтого Земляного Собаки. Тварина славиться своєю відданістю, працьовитістю та завзятістю.

На відмінну від попереднього року, 2018-ий буде спокійнішим. Астрологи пояснюють – тварини за характером чесні та справедливі. Тому, на їхню думку, у 2018 році варто добиватися істини. Крім того, собаки славляться своєю добродушністю та самопожертвою. Це означає, що усі, хто прагне допомоги, отримає її.

ОСОБИСТЕ ЖИТТЯ

Якщо ви бажаєте побудувати стосунки у 2018 році, перше, про що слід пам'ятати, – це вірність, остільки такою є одна з головних якостей Собаки. Між закоханими не виникатиме конфліктних ситуацій, а відносини міцнішатимуть щодня.

Крім того, астрологи радять замислитись над створенням родини. 2018 рік буде вдалим для весільних церемоній. Пари, які створили сім'ю у рік Собаки, можуть розраховувати на довгий і дружний союз.

Якщо ви сором'язлива особистість і ще не наважились на тривалі стосунки, наступний рік обіцяє подарувати вам кохану людину. Головне – не упускати шансів та намагатися проявляти ініціативу.

У рік Собаки важливо багато спілкуватися та шукати "своїх людей". Астрологи зазначають: сміливо беріться за будь-які справи і господар року з радістю підіграє вам.

КАР'ЄРА

Головне слово року – "рух". Все, що пов'язане із ним, матиме успіх: зміна житла, подорожі та ділові відрядження. Старайтесь не стояти на місці, а спіймати течію.

Крім того, рік Собаки буде успішним для рішучих та наполегливих людей. Проявляйте себе у різних напрямках і не бійтесь зробити крок на шляху до успіху. Якщо задля бажаної мети потрібно здобути додаткову освіту, відвідати курси, тренінги, семінари – не вагайтесь, дійте. 2018-ий обіцяє бути сприятливим для відкриття власної справи (особливо у другій половині року).

Зверніть увагу, що в рік Жовтого Земляного Собаки варто наполегливіше захищати власні інтереси. Недарма за китайським календарем ця тварина вважається охоронцем. Бороніть щодня все, що має для вас цінність, – кар'єру, особисте життя, фінанси та, звісно ж, здоров'я. Відповідно, зауважте, що не варто зазіхати на чуже – господар року прослідкує, аби справедливість було відновлено.

2018 рік – період "розумних" змін, які треба спочатку обміркувати, а вже після – приступати до дій. Це час активного, але своєчасного творення.

ФІНАНСИ

Придушуйте лінь та аналізуйте все, що відбувається навколо. Таким чином 2018 р. подарує вам гармонію і врятує від неприємностей.

Якщо не бажаєте втратити вже зароблені кошти – ретельно продумуйте витрати. Собака бережлива тварина і не стане витрачати гроші на вітер. Рік буде прибутковим в разі розумного вкладення коштів. Не витрачайте ресурси на безглузді дії.

Пам'ятайте, у 2018 році не варто лізти поперед батька у пекло та ухвалювати поспішні рішення, перш за все, це стосується фінансів.

ЗДОРОВ'Я

У рік Собаки до здоров'я слід ставитись особливо уважно – тут проблемам простіше буде запобігти, аніж вирішити. Аби не отримати серйозних травм, дотримуйтесь правил безпеки. В першу чергу, це стосується всіх представників екстремальних професій, військових, рятувальників тощо.

2018 рік виявиться вдалим для людей, які наважаться на кардинальні зміни. Він буде сприятливим для того, аби відкоригувати власну фігуру та стежити за фізичним станом. Врахуйте, що в наступному році однозначно не варто дозволяти собі зайвого – від алкоголю до надмірних фізичних навантажень. У всьому потрібно знати міру!

Відтак, не забувайте слідкувати за власним здоров'ям і заздалегідь підготуйте організм до можливих вірусних захворювань та грипу. Також, на думку астрологів, у новому році реально позбутись багатьох хронічних хвороб.

Гороскоп за знаками зодіаку

ОВЕН

Овни особливо сильно відчуватимуть любов і прихильність оточуючих, а їхні сімейні стосунки стануть набагато міцнішими. У рік Собаки на представників цього знака очікує грошова стабільність, успіх у суспільстві та творчий політ.

Крім того, доведеться розібратися з усіма справами, які не були доведені до логічного завершення. В іншому випадку – потрібно буде вступити у запеклу боротьбу зі старими проблемами. Не бійтесь руйнувати старе та будувати нове!

ТЕЛЕЦЬ

Господар року вимагатиме від представників цього знака швидкості та наполегливості. Перш за все, Тільцям радять навчитись жертвувати власними амбіціями й бути поміркованими. Приділяти достатньо уваги близьким та стрімко реагувати на нові пропозиції як в роботі, так і в особистому житті.

БЛИЗНЮКИ

Астрологи зазначають, що Близнюкам у новому році не потрібно ухилятись від можливих проблем: сміливо їх вирішуйте і доля вам посміхнеться. Для жінок передбачаються знайомства та успіхи у нових починаннях. Чоловікам рекомендується очікувати на вигідні ділові пропозиції, що гарантуватимуть кар'єрний ріст.

РАК

Для Раків рік Жовтого Земляного Собаки обіцяє бути стабільним. У першу чергу – у всьому, що стосується здоров'я та сімейного статусу. В новому році Раки зрозуміють, що їм рано вступати у нові стосунки, краще зробити акцент на навчанні або кар'єрі.

ЛЕВ

Відомо, що Собака не полюбляє котячу породу, однак на Левів чекає вдача та успіх. Важливо поліпшувати стосунки з іншими й налагоджувати нові контакти. Передбачається, що жінки швидко підійматимуться вгору кар'єрними сходами. Натомість чоловікам варто знайти нове хобі, яке у майбутньому переросте у джерело доходів.

ДІВА

Представникам цього знака зодіаку важливо звернути увагу на власне здоров'я. Зробіть все можливе, аби хвороба не зіпсувала майбутніх планів. На думку астрологів, рік буде стабільним, без кардинальних змін. У 2018-му Діви матимуть нагоду насолодитися результатами минулих досягнень. Символ року оцінить багаторічні старання і гідно нагородить.

ТЕРЕЗИ

У рік Жовтого Земляного Собаки потрібно сумлінно працювати над мріями. Астрологи зазначають, що вони швидко втілюватимуться у життя. Однак, аби все заплановане збулось, докладайте зусилля і направляйте долю у потрібне вам русло. Це буде один із яскравих періодів у житті, який надовго запам'ятається.

СКОРПІОН

Для Скорпіонів змін в особистому житті не передбачається. Тим не менш, очікується багато нових знайомств та вражень. Жінкам варто зайнятись творчістю і саморозвитком, натомість чоловікам господар року обіцяє успіхи в кар'єрі, знайомства та цікаві поїздки.

СТРІЛЕЦЬ

Стрільцям рік обіцяє зміни у багатьох сферах життя. Народженим під цим знаком потрібно бути відповідальними щодо покладених на них обов'язків на роботі. Крім того, якщо маєте можливість, краще відкладіть вирішення серйозних питань, оскільки протиріччя буквально роздиратимуть вас. Зверніть увагу на власне здоров'я, зокрема, зміцніть імунітет.

КОЗЕРІГ

2018 рік вимагатиме від Козерогів працьовитості та наполегливості. Передбачаються фінансові труднощі, але, на думку астрологів, їх не варто лякатись. Важливо не піддаватись паніці, тоді всі негаразди легко вирішуватимуться. Проблем зі здоров'ям астрологи не прогнозують.

ВОДОЛІЙ

Для Водоліїв очікується продуктивний період, коли варто боротися і досягати запланованих цілей. Зірки радять прислухатися до власної інтуїції та проявляти ініціативність. Господар року обіцяє значний прибуток та нові захоплення.

РИБИ

Пам'ятайте, Собака не терпить лінощів, натомість нагороджує всіх справжніх трудівників. У 2018 році Рибам варто відстоювати власну думку та вдосконалюватись у кар'єрному плані. Не менш важливо здобути родинний авторитет. Старайтесь, результати вас порадують.

Щедрий вечір і свято Маланки: традиції, вірування та народні прикмети

13 січня, за тиждень після Коляди, напередодні Нового року (за старим стилем) – Щедрий вечір. За християнським календарем – це день преподобної Меланії. В народній традиції обидва свята об'єднались, і тепер маємо Щедрий вечір, або свято Меланки.

Внаслідок розбіжності, яка існує між григоріанським (світським) та юліанським (церковним православним) календарями, українці святкують Новий рік двічі на рік: офіційне святкування Нового року припадає на 1 січня, а 14 січня, яке залишилося в народній традиції важливою складовою прадавнього календарного обрядового циклу українців, сьогодні носить назву Старого Нового року.

ТРАДИЦІЇ

У навечір'я Нового року (тепер – 13 січня) у церквах відбуваються урочисті богослужіння на закінчення Старого року, щоб подякувати Богові за вже отримані ласки і попросити нових на наступний рік.

До наших днів збереглися звичаї, які містять рештки магічних вірувань давніх слов'ян. Вважають: як почнеш рік, так він і минатиме. Тому до зустрічі Нового року завжди прагнули підготувати якомога більше продуктів, щоб святковий стіл був особливо щедрий.

В Україні переддень Нового року називали Щедрим вечором, вітальників, які ходили з поздоровленнями, – щедрувальниками, а віншувальні пісні – щедрівками. Господар ретельно прибирав усе обійстя, добре годував домашню живність, а господиня готувала все необхідне для Щедрої вечері: святкові страви і чистий одяг для родини. Люди вважали, що цього вечора з неба сходить Щедрий бог, оглядає все господарство і входить до хати. Там його зустрічають духи предків та дух-Ладо, які вже зі Святого вечора перебувають в оселі (в Рай-Дідухові, сіні та соломі). Побачити Щедрого бога може ще й домашня живність, яка в цю пору має здатність розповідати Богові про те, як господар її утримує та годує. Якщо Святвечір був дякою за минулорічний урожай, то 13 січня встелена збіжжям та сіном долівка мала символізувати Щедрому богові багаті хлібні ниви та луки, які від нього очікуватимуть у Новому році.

13 січня також називали Меланки, або Маланки (за християнським календарем Меланії – знатної римлянки V ст., яка будувала церкви, згодом стала черницею й молитвами творила чудеса). Етнологи твердять, що Маланка – найдавніше українське свято, яке має глибоке прадавнє коріння та супроводжувалося цікавим театралізованим дійством.

Господар брав під пахву дідуха, що стояв на покуті протягом свят – від Святвечора до Водохреща, тричі обходив з ним усе обійстя, навідувався у всі господарські будівлі: до хліва і стайні, клуні й комори тощо. Це, за народними уявленнями, мало сприяти наступному врожаєві, добрій плодючості птиці й худоби та прибутку в господарстві.

Як і на Святвечір, цього дня готують святкову вечерю, яку в народі величають Щедрою, тому що страви вже не є пісними: печеня, смажене м'ясо, ковбаси, млинці з салом, пироги, вареники з сиром...

Цікавим був ритуал залякування садових дерев. Якщо яблуня, груша, слива чи інше дерево не родило протягом кількох років, господар брав сокиру, постукував обухом по стовбуру і тричі промовляв: «Уродиш – не зрубаю, а не вродиш – зрубаю!». Дерево, злякавшись, повинно було влітку рясно вродити. Бувало, що просто підходили до дерева і просили: «Роди, Боже, так рясно, як на небі зорі, і так красно, як у небі ясно!» Якщо ж усі дерева були родючі, тоді хазяїн просто брав солом'яні перевесла і перев'язував ними стовбури, щоб гусінь не чіплялася. Солому не знімали до весни, і вона справді захищала дерева від плодожерки. Щоб позбутися на наступний рік бур'янів, рослинних хвороб, гусені, медведки, хробаків тощо, тричі оббігали навколо клуні чи току, садка. Бігти слід було босоніж, тому це охоче, зі сміхом робили хлопчики-підлітки, після чого вилазили грітися на піч.

Щоб не зубожіти в наступному році, заборонялося ходити до когось за позичкою. В жодному разі не позичали нічого жінки, бо вони могли «забрати достаток із господарства, де брали позичку». Якщо вже була нагальна потреба щось попросити, то посилали малого хлопця.

СВЯТКУВАННЯ

Звечора і до півночі щедрувальники обходять оселі. За давньою традицією, новорічні обходи маланкарів, як і різдвяних колядників, відбуваються після заходу Сонця, тобто тоді, коли володарює усяка нечиста сила. Дівчата-підлітки поодинці чи гуртом оббігають сусідів, щоб защедрувати. На Меланки ходять також і парубоцькі гурти. Вони називаються «водити Меланку». Хлопці в масках висловлюють добрі побажання, веселять піснями, танцями, жартівливими сценками. Один з них, зазвичай, перевдягнений в жіноче вбрання і його називають Меланкою. За давнім звичаєм, ряджені, закінчивши ритуальний обхід, вранці йшли на роздоріжжя палити «Діда», або «Дідуха», – снопи соломи, що стояли на покуті від Святого вечора до Нового року, потім стрибали через багаття. Це мало очистити від спілкування з нечистою силою.

А наступного дня, коли починає світати, йдуть посівати зерном. Зерно беруть у рукавицю або в торбину. Спочатку відвідують хрещених батьків та інших родичів і близьких. Зайшовши до хати, посівальник сіє зерном і вітає всіх з Новим роком. Перший посівальник на Новий рік приносить до хати щастя. За народним віруванням, дівчата щастя не приносять – тільки хлопці, а тому посівати дівчатам не годиться.

ВІРУВАННЯ ТА ВОРОЖІННЯ

З щедрою кутею пов'язано багато побутових обрядів. Так, щоб залагодити якийсь конфлікт, сусіди йшли один до одного миритися, аби «Новий рік зустріти в мирі та злагоді». Хлопці, котрі перед цим «отримали гарбуза», вдруге засилали сватів з надією на згоду.

Ввечері цього дня дівчата ворожать. За давнім звичаєм, коли дівчата починали ворожити, парубки викрадали в них вдома ворота або хвіртки, хоч би як не стерегли їх господарі. Щоб повернути втрату, батько дівчини мусив ставити могорич.

В різних районах України існують свої ворожіння. Ось деякі з них:

- Виходять на вулицю, і яка тварина зустрінеться першою – таким і буде суджений: якщо пес, то лихим, а життя собачим, вівця – тихим і сумирним тощо.
- Біля воріт насипають три купки зерна, а вранці перевіряють: якщо нечіпане, то сімейне життя буде щасливим, і навпаки.
- Кладуть під подушку гребінця і, лягаючи спати, промовляють: "Суджений-ряджений, розчеши мені голову!". Хто присниться, з тим і випаде одружитись.
- Перед сном кладуть в тарілку з водою кілька цурпалків з віника, приказуючи: «Суджений-ряджений, перевези через місток». Якщо вранці цурпалка пристала до вінця, то дівчина побереться з тим, хто їй наснився.

Окрім ворожіння, в ніч на Старий Новий рік люди намагалися завбачувати прикмети. Наприклад:

- якщо ніч проти Нового року тиха і ясна, буде щасливий рік не тільки для людей, а й для худоби;
- якщо сонце високо зійде, увесь рік буде щасливим, а особливо добрим буде врожай садовини;
- якщо іній рясно вкриває всі дерева, буде врожай на зернові та гарний медозбір;
- якщо падає м'який сніг – на врожай, а коли тепло, то літо буде дощовим;
- який перший день у Новому році, таким буде й рік;
- якщо на Меланії відлига, то чекали теплого літа.

Всупереч часу

Один із класиків зауважив: «Літа сувору прозу кличуть». Маю думку, що чоловік поважного віку, який пише вірші, зберігає молодість. Душі, серця.

Петро Савченко – член літстудії «Заспів» періоду 1970-х років. «Сувора проза» збила його (не на манівці, крий Боже!: не назвеш же манівцями виховання п'яти (!) дітей, яких з дружиною Надією Іванівною, об'єктом його ніжної лірики, вивели в люди) з літературної стезі. І тільки виконавши батьківський (і синівський) обов'язок, «заспів'янин» осерйознив свою ліру: віршувати він не переставав усі роки військової служби у 72 ОМБр (тепер ім. Чорних Запорожців) і фазендування по-українськи на успадкованій садибі з 60 га грунту, але на студії часу бракувало. Поетична збірка Петра Савченка «Народження пісні» побачила світ 2015 року, здобула прихильність читача й була номінована на міську літературно-мистецьку премію ім. І. Нечуя-Левицького. Нові твори його доходять до білоцерківців через місцеву пресу, електронні ЗМІ, підкуповують щирістю, оригінальною образністю. В доробку поета і лірика, і сатира. Щораз частіше звертання до «злоби дня» поєднується з активною громадською діяльністю, торік відзначеною не першими грамотами міського голови й голови РДА та медаллю «За жертовність і любов до України» від Патріарха всієї Руси-України (УПЦ КП) св. Філарета.

Петрові Івановичу Савченку виповнюється 70 років. Білоцерківські міськрайонне об'єднання ВУТ «Просвіта» ім. Тараса Шевченка та міська організація Спілки офіцерів України вітають свого активіста з ювілеєм. З роси і води Вам, товаришу!

Петро Савченко

* * *

Ти де, лебідко-веснонько, блукаєш?
Березам сік опріснила вода,
Мені вчувалось – проліски гукають,
Аж гульк – то квітень квітне у садах.

Взяв-пересіяв дні свої на сито:
«Хто пізно ходить...», може, й не ганьба?
Мені б сінця травневого вкосити,
Та знов невлад: уже бо молотьба!

Осіннім душем дощ мене прочумав:
«Гей, чоловіче, вже не до обнов.
Іди у жовтень посивілим чубом,
У засіки вже зсипано зерно!»

«Спізнився?!», – літо бабине закпило,
Та жовтень відвернув мою ганьбу:
– Я бачу, літечку, ти геть збабіло!
Але цим разом ДІДОВИМ побудь!

СНИ

От би вийти із грому!
От би, хлопці, додому...
От би крила лелечі
Та хутчій до гнізда,
Де лелечиха жде,
Виглядає малеча
І в приціл не шукає біда.

Ой ви, сни обгорілі,
Не чекайте неділі,
З понеділком відходьте,
Та й не бачити б вас,
Бо вже світиться ніч
Від чубів посивілих,
А ми ще ж не дозріли,
А нам ще ж і не час.

А той грім – не той грім,
Що дощами окропить:
То махає косою
Косарка стара.
І вночі, і за дня
Йде до наших окопів,
Наші радісні сни
Забира, забира...

Нам в атаку б іти!
Ось де нам оборона!
Ми з лелек обернулись
На гордих орлів.
За копрами в пітьмі
Світять наші кордони.
Ждуть, що ми повернем їх
Українській землі.

Підготував ***Володимир Іванців***

Із життя Петра Могили

13 січня

Уся Річ Посполита – Україна, Польща, Білорусь, Литва – була приголомшена дивовижною звісткою: ясновельможний Петро Могила, син молдавського господаря, претендент на престол Молдови та Валахії, родич найславетніших князівських поколінь, учень і приятель коронних гетьманів Станіслава Жолкевського і Яна Ходкевича, всебічно освічена людина (є відомості про його навчання у паризькій Сорбонні та коледжі Ла-Флеш, де вчився і Рене Декарт), блискучий лицар, що звитяжно зі своїм людом військовим бився під Хотином із турчином, раптово і несподівано для всіх постригся у ченці Києво-Печерської лаври.

Що ж спонукало цю людину, перед якою розгорталася блискуча світська кар'єра, зректися світу і проміняти царський меч на чернечий клобук?

Ніде і натяку немає на те, що змусило Петра Могилу разюче змінити своє життя. Історики вважають, що на воєводича вплинула якась надзвичайна подія. Але яка саме? Нема відповіді. Навіть Микола Костомаров, котрий спеціально досліджував це питання, обійшов його мовчанням, як, до речі, і відомий знавець історії Української православної церкви С. Голубєв – автор ґрунтовної монографії „Петро Могила и его сподвижники", що перелопатив безліч документів.

Найближчий сподвижник і однодумець Петра Могили Сильвестр Косов 1635 року видрукував панегірик Йосипу Бобриковичу-Коптю, ченцю Скиту Манявського. Так ось у цьому панегірику згадується про Герасима, ченця Крехівського, „котрий сім років після своєї смерті Петра Могилу, ще світську людину, з тяжкої хвороби виздоровив".

Це надзвичайно важливе свідчення. Йшлося про диво: святі мощі ченця Герасима сприяли одужанню Петра Могили. Звичайне диво XVII століття.

Після чудесного зцілення Петро Могила, мабуть, дав обітницю у майбутньому служити Богові, який порятував його від передчасної смерті.

Піднявшись із часом на вершину української православної ієрархії, Петро Могила започаткував блискучий період історії культурного життя України, який справедливо назвали "могилянською добою". Не стояв Київський митрополит осторонь і національно-визвольних змагань. Різні джерела вказують, що перед своєю кончиною (1 січня 1647 року) він благословив Богдана Хмельницького на боротьбу і під загрозою страшного церковного прокляття закликав усіх православних українців стати під переможні козацькі корогви.

Видатний православний богослов та історик християнської церкви Георгій Флоровський, аналізуючи діяльність Петра Могили, мав усі підстави сказати: „У нього був справжній державний пафос, вміння та бажання володарювати і перемагати".

Підготував
Микола Отиченко

Громадська думка
Засновник:
Білоцерківська міська рада
Редактор
Валентина Храбуст

Адреса редакції: Київська область,
м. Біла Церква, вул. Партизанська, 18.
Телефони: 6-50-43 (факс), 6-33-02.
E-mail: grom.dumka@ukr.net
Надруковано в ТОВ "Білоцерківдрук",
м. Біла Церква, бульв. Олександрійський, 22.
Газета виходить щоп'ятниці.
Тираж згідно із замовленням.

Розрахунковий рахунок 26000000033041
Код ЗКПО 13723251
Київська міська філія ПАТ "УКРСОЦБАНК"
Білоцерківське відділення
МФО 300023
Реєстр. свідоцтво: серія КІ № 1578 ПР
від 10.04.2014 р.

Матеріали і фотознімки, надіслані до редакції,
не рецензуються і не повертаються.
Думки авторів публікацій у «Громадській думці»
не завжди збігаються з точкою зору редакції.
За достовірність фактів відповідальність несе автор.
За зміст реклами відповідає рекламодавець.
Редакція листується з читачами тільки на сторінках газети.